

Natur- och kulturvandring vid vägmuseet

Vadå, ett museum utan tak - finns det - undrade någon.

I Kungsängen finns ett vägmuseum där 4 vägar från olika tidsepoker kan studeras från i princip ett och samma ställe. Hela 29 SPFare var intresserade att lära mer om 1600, 1800, 1900-talens vägar och även motorvägen.

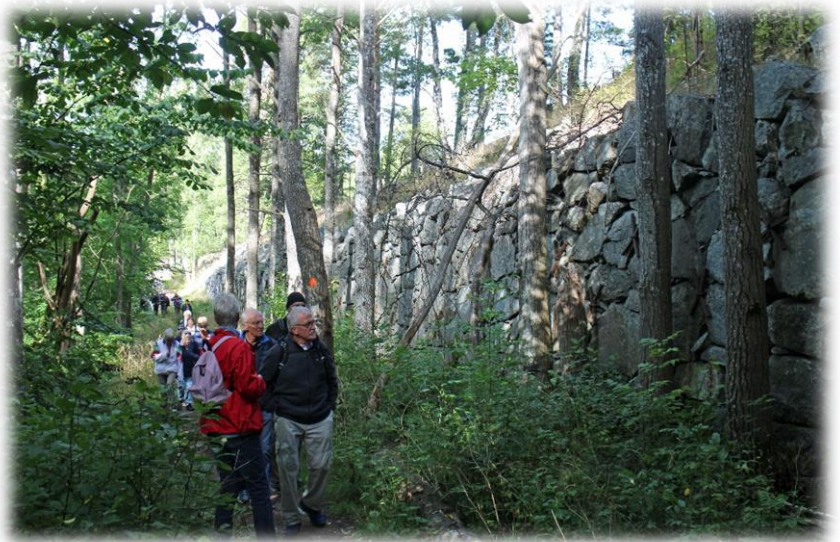
Stället kallas i folkmun för Dalkarlsbacken och har gjorts så sedan ett Dalaregemente byggde den första vägen 1665.

Vägen användes under i stort sätt 200 år innan backen ansågs alltför brant och nästa väg blev klar 1856. Denna väg överlevde bara till 1930-talet då ett nödhjälpsarbete skapade den väg vi alla har använt tills motorvägen blev klar över Ryssgraven 1971.

När vi gick på vägen från 1600-talet förundrades vi över det arbete som hade gjorts med muren för att minska lutningen på 1800-talsvägen.

Väl uppe på krönet kunde vi njuta av utsikten mot Kungsängen.

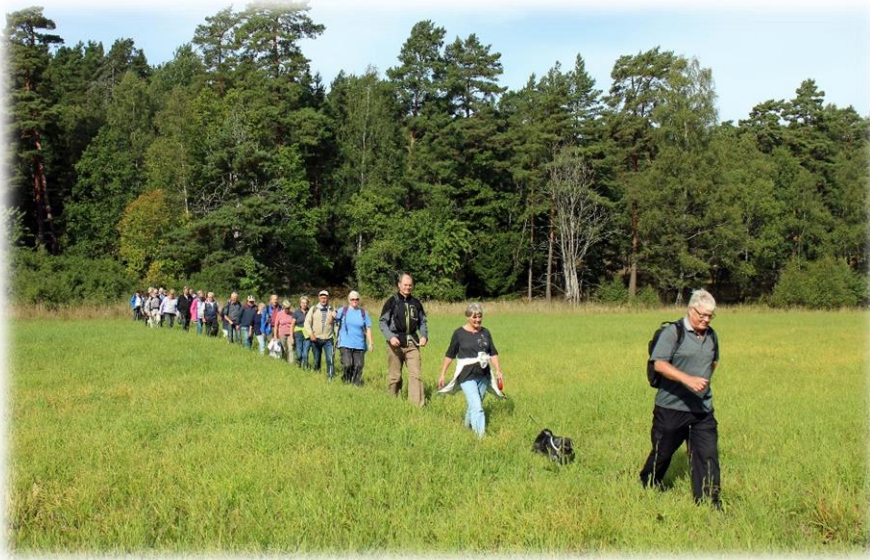

Efter Dalkarlsbacken har alla vägar, förutom motorvägen haft samma sträckning mot Stäkets sund.

Efter att vi fått höra allt om de fyra vägarna valde vi att vandra på Upplands-Broleden istället för att gå efter landsvägen.

Under vandringen i Stäketskogen såg vi ett antal av de så kallade de Geermoränerna och förundrades över istidens framfart i naturen.

Vi anslöt till 1600 och 1800-talvägarna vid grindstugan nära nerfarten till Almarestäket. Vägen har det vackra namnet Ärkebiskopsvägen.

För att komma ända fram till Stäkets sund passerade vi en tämligen ny bro på

gamla brofästen, anlagd av ING 1 1981.

Innan det äntligen blev det dags för det efterlängttade kaffet med dopp fick vi höra varför vägen hit har fått det namn den har. Det har nämligen legat en försvarsanläggning här och det omtalas att den brändes första gången 1187 och ärkebiskopen Johannes som då befann sig här bragdes om livet. Sten Sture d y lät riva hela borgen 1518 efter att ha besegrat Kristian tyrann och ärkebiskop Trolle här två år innan Stockholms blodbad.

För att inte vandra precis samma väg tillbaka till bilarna ställdes kosan mot Almarestäket och på vägen dit gjordes en kort avstickare till Monumentholmen för studera det stora monument som Gustaf Fredrik Åkerhielm har rest över sin maka Helena Charlotta af Ugglas.

Någon förundrades över hur Åkerhielm hade mage att påstå följande om sin maka "ädlare människa än hon har jorden icke burit".

Vi tog oss tillbaka till vägen via vissa hinder som vi lätt övervann och fortsatte till gården Almare-Stäket som har en lång och intressant historia.

Redan på 1580-talet lär den första byggnaden ha uppförts här och delar av den finns fortfarande kvar någonstans i mitten av nuvarande

hus. Här bodde bland annat Eva Ekeblad, den första kvinna som redan 1748 blev invald i Kungliga vetenskapsakademien. Nästa gång en kvinna blev invald i akademien var på 1970-talet.

Efter att ha rundat Almare-Stäkets gård hälsade vi på alla hästar som finns här och tittade på hästpoloanläggningen.

Vid det fina magasinet bredvid poloplanen, som har internationella mått, intogs lite eftermiddagskaffe innan vi vandrade den sista biten mot bilarna vid Dalkarlsbacken.

Gert Lidös GPS påstod att vi hade vandrat 8,5 km under denna fina sensommar-dag den 6 september 2016.

Elisabeth Andersson och Kent Magnusson